

hoc de Papissa retulerunt, aut per omnia suspec-
tare debent eorum fidem, maximè circa mira-
cula, aliasq; de sanctis narrationes, minus veri-
similes, aut simul credere, in Cathedra quasi Pe-
tri meretricem sedisse. Postea anno 35. hujus se-
culi pradiit spissum volumen Egberti Grimmi,
Theologi in Schola Vesaliensi de hac materia.
Caterum licet Autor quàm operosè hoc agat, o-
mnesq; scrupulos eximere labore, meum tamen
applausum consequi non potuit. Multò minus
me commovere potuerunt, quàm ipse, tùm a-
lii referunt de sede stercoraria, velut symbolo
aut classico teste hujusce historiae. Eam enim
sellam balnearem fuisse, ante complures annos
Stephanus Vinandus Pichius me docuit, in li-
bro nunquam satis laudato, qui inscribitur Her-
cules Prodicus p. 339. Iconem qui cognoscere
velit, adeat accuratissimas notas Viri summi
Ioh. Rhodij ad Scribonium Largum, ibid. p. 281.
duae sella balneares è candido marmore factae ad
vivum representantur. Quales verò fuerint,
patet ex hac earum descriptione apud Cassiod.
lib. 2. var. ep. 39. Juxta, (inquit,) caput fon-
tis scintillofi quendam sibi meatum provida
natura formavit; Hinc desuper sella com-
posita, quae humanis necessitatibus in absidis
speciem perforatur, ægros suscipit interno